

Agricultural Policies in OECD Countries: At a Glance - 2006 Edition

Summary in Danish

Landbrugspolitikker i OECD lande: At a glance – 2006 udgave

Sammendrag på dansk

RESUMÉ

Landbrugssektoren tværs over OECD området karakteriseres fortsat ved støtte på højt niveau

I 2005 udgjorde støtten til producenter i OECD området målt i procenter PSE (producentstøtteækvivalent) 29% af gårdens indtægter, det samme som i 2004, men en nedgang fra 37% i 1986-88. PSE i 2005 er estimeret til USD 280 milliarder eller EUR 225 milliarder. Den totale støtte til landbrugssektoren, som omfatter støtte til producenter, budgetmæssige overførsler til forbrugere og generelle serviceydelser til landbruget, svarede til 1,1% af BNP i 2005 sammenlignet med 2,3% i 1986-88.

Der er fortsat et gradvis skift væk fra de mest produktions- og handelsforvridende politiske instrumenter.

Politiske reformer ændrer den måde, hvorpå støtten gives til producenter. Andelen af de mest produktions- og handelsforvridende former for støtte – de, der er sammenkædet med produktions- eller tilførselsbrug – er faldet fra 91% producentstøtte i 1986-88 til 72% i 2003-05. Der er også sket en ydelsesnedgang i sammenkædet støtte ved en væsentlig reduktion i afstanden mellem hjemlige producenter og priser ved grænsen. I 1986-88 var den gennemsnitlige producentpris i OECD 57% højere end prisen ved grænsen, og i 2003-05 var afstanden reduceret til 27%. Reduktioner i disse former for støtte er blevet fulgt af betalingsstigninger baseret på område- eller dyreantal eller på historiske berettigelser, som har begrænset indvirkningen på gårdens indtægter. Overensstemmelsesforhold, især miljømæssige, hører i stigende grad til sådanne

betalinger. Men foranstaltninger sammenkædet med produktion eller tilførselsbrug dominerer stadig producentstøtten i de fleste lande, tilskynder til produktion, og lægger pres på naturressourcer og er handelsforvridende. Desuden har der kun været moderat fremgang hen imod politikker, hvis mål er klart definerede målsætninger og modtagere. Der kræves yderligere indsatser for at sikre, at politikkerne bliver mere transparente under brug, skræddersyede til specifikke resultater og fleksible med hensyn til at reagere på skiftende prioriteter.

Landbrugspolitikreformen har været uens tværs igennem landene

Siden 1986-88 er producentstøtten som en procentdel af gårdens indtægter faldet i stort set alle lande. Den største nedgang i procentpoint for denne indikator er sket i Canada, Mexico (siden 1991-93) og New Zealand. Blandt landene med høj støtte har de største reduktioner vist sig på Island, i Schweiz og Korea. Den totale støtte til landbruget er også faldet i stort set alle OECD lande som en del af den totale landbrugsstøtte i BNP.

Nogle politiske ændringer blev implementeret på nationalt niveau i 2005, og andre blev aftalt

Implementeringen af 2003-reformen fortsatte i EU med et partielt skift til mælkebetaling og – i ti medlemsstater – enkeltbetalingssystemet. Korea startede implementeringen af revisioner af sin rispolitik, der omfatter afskaffelse af offentlige indkøb og indførelse af direkte betalinger. Canada indførte 'Landbrugsindkomst Betalingsprogrammet' for at yde ekstraordinære betalinger til producenter – den seneste i en serie ad hoc-betalinger. I USA blev kvotaen og prisstøtten til tobak erstattet af betingelsesbegrænsede betalinger, og 'Mejeriprodukt Indkomsttøttbetalingerne' blev udvidet til 2007. Tyrkiet udvidede sit 'Landbrugsreform Implementeringsprojekt' til 2007. Island omorganiserede sine institutioner for at forbedre den administrative effektivitet.

I 2005 blev man i EU's Ministerråd enige om at ændre sukkerordningen. Fra 2006 sænkes den vejledende pris for råsukker og hvidt sukker, og der integreres en ny betaling i enkeltbetalingssystemet. Der blev også vedtaget en ny Landdistriktsudviklingslov for perioden 2007-2013. I Japan blev der oprettet en ny grundplan for fødevarer, landbrug og landdistrikter. Én af dens funktioner er introduktionen, fra 2006, af nye direkte betalinger, som vil flytte basis for støtten fra individuelle råvarer til multiråvarer. Der blev indgået en endelig aftale i Norge omkring det nationale miljøprogram, og der blev oprettet regionale programmer.

Multilateral reform af landbrugspolitikker forblev svært opnåelig

Doha udviklingsrunden (DDA) af handelsforhandlinger fortsatte med diskussioner om landbrug baseret på aftalte rammer i 2004. Der blev aftalt en metode til etablering af værditarifækvivalenter (ad valorem tariffer equivalents), og der blev stillet konkrete forslag. Efter forhandlinger på ministermødet i Hong Kong i december 2005 blev der opnået enighed om at sikre parallel fjernelse af alle former for eksportsubsidier og begrænsninger på alle eksportforanstaltninger med tilsvarende virkning fra ultimo 2013, naturligvis betinget af en mere generel aftale på DDA. Der udestår også stadig vigtige

emner relateret til handelsforvridende former for hjemlig støtte og forbedring af markedsadgang, især toldnedskæringsrater. Det er en påtrængende nødvendighed med fremgang i disse forhandlinger for at puste liv i den landbrugspolitiske reformproces.

© OECD 2006

Denne oversigt er ikke en officiel OECD oversættelse.

Reproduktion af denne oversigt er kun tilladt på betingelse af, at OECD copyright og titel på den originale publikation nævnes.

Flersprogede oversigter er oversatte uddrag af OECD publikationer oprindeligt publiceret på engelsk og fransk.

De er gratis tilgængelige på OECD Online Bookshop www.oecd.org/bookshop/

For yderligere oplysninger bedes man kontakte OECD Rettigheder og Oversættelser, Direktoratet for Offentlige Anliggender og Kommunikation.

rights@oecd.org

Fax: +33 (0)1 45 24 13 91

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal
75116 Paris
Frankrig

Besøg vores website www.oecd.org/rights/

